

nisse Fordele, en Ombygning af Anstalten i Viborg frembyder, ikke Andet end finde, at denne sidste Udvei bør benyttes, saafremt Undersøggelsens endelige Udfald bliver det, at en saadan Ombygning i og for sig maa erkjendes at ville tilveiebringe en hensigtsmæssig Coakuationsanstalt. Ministeriet har derfor troet, at Liden nu er kommet til ved en Henvendelse til det ærebe Finantsudvalg at søge Rigsdagens om end kun betingelsesvis Billigelse af den paatænkte Plan og Bevillingen af de Midler, der, under Forudsætning af deres endelige Godkjendelse af det Kongelige Sundhedskollegium, maa anses fornødne til den videre foreløbige Fremme af Sagen uden ufornødent Ophold.

Svad dens eventuelle videre Gang angaar, skal Ministeriet bemærke, at det, hvis Planen fastholdes, vil være fornødent, at Bevilling i saa Henseende søges gennem en særlig Lov, og at det med Hensyn til denne Lovs Forelæggelse forinden vil være at gjøre til Gjenstand for Overveelse og Forhandling, om det eventuelle Afhyl skal opføres som egentlig Statsanstalt eller som en for Nørrejylland og Østifterne med Undtagelse af Kjøbenhavn fælles provindsiel Anstalt, samt i første Fald tillige, om Liden ikke nu er kommen til at gjøre de provindsielle Sindsygeanstalter ved Vordingborg og Aarhus og muligt Kjøbenhavns Kommunes særskilte Anstalt til egentlige Statsanstalter. Alle disse Spørgsmaal ville imidlertid tidligt kunne finde deres Afgjørelse i Rigsdagssessionen 1874—75, og der er saaledes levet al fornødent Tid til at undergive Planen i sine Enkeltheder en indgaende Prøvelse og hertil at benytte særligt Sagskyndiges Bistand. Men medens den videre Drøftelse af Planen altsaa for saa vidt ikke er paatrængende, stiller Sagen sig derimod anderledes med Hensyn til Spørgsmaalet om de foreløbig fornødne Foranstaltninger. Som det vil ses, betinges Coakueringen af Viborg Strafanstalt fra Fængelsesvesenets Side af, at der i Horsens Strafanstalt opføres et vist Antal Isolationsceller, og for at der kan blive Tale om Ombygningens Paabegyndelse i Viborg i Finantsaaret 1875—76, maa der altsaa allerede i Finantsaaret 1874—75 være stillet de fornødne Midler til Raadighed til Udførelse af Byggearbejdet i Horsens Strafanstalt. Men hertil kommer, at det er af særdeles Betydning snarest mulig at erholde de ovenberørte til Anstalten stødende Jordarealer, hvis Erhvervelse formentlig vil være af væsentlig Betydning for hele Planen, paa Gaarden, idet en Opfattelse af en saadan Erhvervelse dels kan bevirke, at Prisen stiger usforholdsmæssigt, — det ene Bud er strengt taget kun gjældende til den 9de d. M. — dels kan have til Følge, at der træffes saadanne Dispositioner over Arealerne, som ogsaa paa anden Maade kunde lægge Hindringer i Veien for Erhvervelsen. Det vilde saaledes efter Ministeriets Mening være særdeles magtpaaliggende, om man kunde sættes i Stand til for det Tilfælde, at Ombygningens Hensigtsmæssighed endelig godkjendes af det Kongelige Sundhedskollegium, at søge at erholde de med Hensyn til de anførte Punkter fornødne Bevillinger allerede gennem Finantsloven for 1874—75, altsaa i den allernærmeste Tid.

I Henhold til det Anførte, og idet man endnu en Gang fremhæver, at der af Ministeriet ikke vil blive foretaget nogen bindende Transaktion i denne Sag, forinden det af det Kongelige Sundhedskollegium er endelig erkjendt, at Ombygningen maa anses for hensigtsmæssig, skal Ministeriet med Bemærkning, at Finantsministeriet, der dog har troet allerede nu at burde udtale sig for, at Udgifterne til den eventuelle Anstalt kun forsludsviis udredes af Statskassen, ikke har fundet Noget at erindre mod den efter Justitsministeriets Mening fornødne Bevilling, saaledes anmode det ærebe Udvalg om til 3die Behandling af Finantslovsforlaget for 1874—75 behageligen at ville stille følgende Endringsforslag til § 25:

Efter Nr. 14 tilføjes et nyt Nummer saalydende:

„Til Indretning af en ny Celleafdeling i Straffeanstalten ved Horsens og til Erhvervelse af de fornødne Jordarealer til et eventuelt Afhyl for uehelbredelige Sindsyge i Viborg, saaledes at det Spørgsmaal holdes aabent, om Beløbet til det nævnte Afhyl endelig skal betragtes som Statsudgift eller senere tilbagebetales Statskassen af de Dels af Landet, der blive Interessenter i Anstalten 30,000 Rd.“